

plagui, en bé de la nostra vila i en bé de l'instrucció i de la cultura. En bé d'això, farem les campanyes necessàries, per més que se'ns vulga qualificar de sectaris i d'estridents.

Interminables aplaudiments acolliren les paraules d'emoció i entusiasme del nostre company.

Lluís Alamán

Representava a la Joventut Nacionalista Republicana de Barcelona. Va fer un breu i acabat estudi del què signifiquen les idees de Nacionalisme i República, dient que en totes ocasions deuen anar unides.

Digué que la significació del «Bloc Republicà Autonomista» és la d'una completa renovació en la conducta i la propaganda.

Alentà als joves de Granollers per a que lluitin pel sanejament de la política i acabà transmetent afectuosa salutació del jovent republicà nacionalista de Barcelona als seus correligionaris d'aquesta localitat.

Forts aplaudiments subratllaren els justos conceptes de l'orador, perllongant-se a l'aixecar-se'l batallador periodista republicà en

Lluís Companys

El valent redactor en cap de *La Lucha*, digué: Els oradors que parlem en aquest miting, usarem també de la paraula en la vetllada anunciada per a aquesta nit; parlarem també en l'acte que, per a protestar de la sagnant història del carlisme, té organitzat «L'Unió Lliberal». Perquè té aquesta significació hi prendrem part.

L'acte d'ara, és d'afirmació republicana. Aquest miting és el primer que han organitzat els joves nacionalistes republicans de Granollers, ÚNICS REPRESENTANTS EN AQUESTA VILA, DE LA NOSTRA POLÍTICA SANEJADORA I RENOVADORA.

Digué també, que era, el miting, continuació de la sèrie d'actes de propaganda que venen realitzant per tot Catalunya i que després extendrien a fóra de la mateixa.

Volem sorollar les energies del país; volem despertar ses iles i reconquistar la seva consciència.

Nosaltres, en aquesta tasca, serem incansables; perquè les hores d'avui se precipiten, i perquè després de la guerra, si'l partit republicà té dignitat, ha d'intentar la revolució, no solament per a salvar els interessos materials del país, si que també per a fer honor a la nostra raça i per a la pròpia vida d'Espanya, com a nació independent.

Si això no's fés, el partit republicà quedaria en l'ignominia, com hi són les demés forces polítiques de l'actual generació espanyola. (Ovació).

El senyor Companys s'excusà d'extendre's més, fent-se ressò de l'anhel de tots de sentir al senyor Domingo, i acabà manifestant que si ells van d'un cap a l'altre de la nostra terra, exposant la dolor i la vergonya del poble caigut, es per a veure si aquest reacciona i es tira al carrer.

En mig de forts aplaudiments acabà defensant els ideals autonomistes.

Marcel·lí Domingo

Seguidament s'aixecà per a parlar, l'apòstol incansable, l'home honrat, el digníssim mestre, i el públic va aixecar-se, ovacionant-lo fortament. Fet el silenci, pronuncià'l valent diputat republicà el seu discurs memorable.

No estranyin els nostres lectors si RENO-VACIÓ no'l publica avui, íntegre, el discurs de l'admirat mestre. La força d'unes lleis i uns còdics, plana per damunt de tots els que, portats d'un sentiment patriòtic, a la manera que no entenen els que fan còdics i fan lleis, avui ens honoràrem publicant, en lloc preferent, les tremendes acusacions, les denúncies concretes, els valents dictaris amb que l'il·lustre república anatematitzà l'aventura del Marroc.

El nostre estimat colega La Lucha, diari del qual és director en Marcel·lí Domingo, va reproduir, en la seva edició del dilluns passat, el sensacional discurs, que fou escoltat amb devoció i que va ésser interromput, en sos moments més culminants, per ovacions xarдорoses, interminables, del nostre poble, que va sentir fins a l'entranya la força formidable de les acusacions fetes. A l'acabar, el públic aclamà a l'home honrat. Els més entusiastes, corren a saludar a l'orador, que havia aconseguit fer-se escoltar amb profunda atenció per un públic compost en sa totalitat d'obrers que interromperen les seves habituals costums per a sentir al verb de la Democràcia Catalana.

© ©

Abans de donar-se l'acte per acabat, el senyor Domingo dirigí breu salutació a la naixent Joventut Nacionalista Republicana Socialista organitzadora del memorable miting.

Sigueu molt catalans i al mateix temps, molt homes — va dir. — Sentiu els problemes de Catalunya i els problemes de l'humanitat. Quan els valencians siguin molt valencians i molt homes, quan els gallegos siguin molt gallegos i molt homes, quan els aragonesos siguin molt aragonesos i molt homes, ja ens unirem tots per al ressorgiment anhelat de la nostra Patria.

Com ja hem dit abans, una interminable ovació coronà'l magistral discurs d'en Marcel·lí Domingo. El públic, de peu, l'aclamà victoriant-lo.

Finalitzà l'acte'l senyor Canal, donant mercès al públic que omplí'l local, i recomanant que amb la mateixa fè que havien assistit al memorable miting que s'havia celebrat, assistissin també als demés actes que en memòria dels màrtirs de la llibertat tingueren lloc la tarde del mateix diumenge.

Un àpet

Acabat el miting, va tenir lloc un suculent àpet que en honor dels companys vinguts de Barcelona, se celebrà en la fonda d'Europa. Fou un dinar de caràcter íntim, ocupant lloc en la taula'ls senyors següents:

Don Marcel·lí Domingo, diputat per Tortosa; don Alfred Canal, director de RENOVACIÓ; Albert Carsí, valent propagandista republicà; Lluís Companys, batallador periodista, redactor en cap de «La Lucha»; Lluís Alamán, representant de la Joventut Nacionalista Republicana, de Barcelona; Antón Montserrat, mestre del veí poble de La Roca; Antón Villá, representant de «L'Unió Lliberal», d'aquesta vila; Rafel Serrano, redactor enviat per «La Lucha»; Pere Domingo, germà del valent diputat tortosí; Gili Ferrán de la «Joventut Nacionalista» del districte sisè de Barcelona; Josep Ricart, de l'«Ateneu Valentí Almirall»; Josep Ruera, de l'«Agrupació Samblanquista»; Francesc Esteve, del «Casino del Bloc» del districte segon; Alvaro Gázquez i Rodrigo Ibáñez; entusiastes correligionaris de Barcelona; Pere Veguè, Nicolau Clotet, Francesc Bellavista, Pere Iglesias, Josep Tió i Josep Garrell,

de la «Joventut Republicana Nacionalista i Socialista», d'aquesta vila; Joan Lleget, Joaquim Mogas, Esteve Sarroca i Amadeu Barbany, redactors d'aquest setmanari.

Amb gran cordialitat transcorregué l'àpet.

El senyor Domingo se mostrà molt satisfet de l'entusiasme que arreu regnava i alentà a tots a continuar la tasca amb tant èxit empresa pel jovent nacionalista republicà d'aquesta vila.

Es digne també d'esmentar-se la forma admirable amb que fou servit el dinar pel nostre bon amic en Paco Parellada.

Commemoració del 17 de gener de 1875

La manifestació

Organitzada per l'associació «L'Unió Lliberal», tingué lloc l'anunciada manifestació cívica, per a testimoniar als màrtirs de l'entrada dels carlins a aquesta vila, la gratitud del nostre poble.

Una interminable corrua de gent se dirigí a depositar flors en el mausoleu del cementiri vell, lloc on descansen les víctimes de l'any 1875.

La manifestació fou presidida per l'excel·lentíssim ajuntament, enfront del qual hi figurava l'arcalde accidental, el nostre amic senyor Estrada.

Hi figuraven també la junta de govern de «L'Unió Lliberal», amb el seu president en Joan Montañà, al cap, la del «Centre Radical» d'aquesta vila, representants d'altres diferents societats locals i els senyors Marcel·lí Domingo, Companys, Carsí, Alamán, Canal, Garrell (E.), Fontcuberta, Clotet i altres significades personalitats locals que sentim no recordar.

Formaven part també de la manifestació, les banderes del «Centre Radical» i del chor del mateix i la de «L'Unió Lliberal»; i una corona d'aquesta mateixa societat i una altra de la «Joventut Samblanquista», de Barcelona.

En el cementiri, tributaren paraules d'enaltiment a la memòria del martir homenatjats, els senyors Garrell (E.), que llegí una sentida poesia; Alamán, Companys, Domingo i Montañà.

L'orquestra «La Moderna» executà sentida marxa fúnebre durant el trajecte.

La vetllada

Plena fins a vessar l'ampla sala de «L'Unió Lliberal», va començar l'acte amb l'entrada dels oradors, que foren rebuts amb aclamacions entusiastes i executant l'orquestra «La Moderna», l'himne d'en Rouget de l'Isle.

Seguidament la mateixa orquestra interpretà la Rapsòdia de Liszt.

Presidí en Joan Montañà, president de «La Unió Lliberal».

En Josep Garrell

Parlà, primer, en Josep Garrell. Digué que en el terme d'un any, Granollers ha guanyat molt en el camp dels ideals republicans.

Recordà la trista data que's commemorava i fustigà fortament al carlisme, fent ressaltar que l'únic programa dels que componen aquest bando, és el de matar i violar, emparant-se en un Déu, una Patria i un Rei, que no senten ni estimen. (Forts aplaudiments.)

En Sebastià Fontcuberta

En Sebastià Fontcuberta, amb la seva pintoresca manera de dir, feu història dels sagnants fets del carlisme, a comptar des de mig